

Parlamentul României SENAT

Între apocalipsă și rațiune. De ce trebuie oprit dezastrul din Orient!

În zorii istoriei sale, omenirea a traversat războaie, cataclisme și întuneric, iar fiecare generație a fost convinsă că trăiește în preajma sfârșitului lumii. Astăzi, însă, omenirea are capacitatea tehnologică de a-și produce singură acest sfârșit, nu printr-o alegorie biblică sau un cataclism natural, ci prin decizii politice nechibzuite și confruntări militare de proporții imposibil de controlat. Ceea ce se întâmplă în Orientul Mijlociu, în relația tensionată dintre Israel și Iran, are toate ingredientele unei tragedii planetare care se poate declanșa într-o singură noapte.

Să nu ne amăgim, conflictul latent dintre cele două puteri nu mai este de mult doar o dispută regională. Este o înclăștare de orgolii geopolitice, de revendicări religioase, de temeri existențiale și de interese economice globale. Pe de o parte, Israelul, un stat cu o poziție strategică fragilă, înconjurat de state ostile și dependent de un sistem militar de apărare și de lovituri preventive. Pe de altă parte, Iranul, moștenitorul civilizației persane, cu un teritoriu vast, un relief imposibil de cucerit militar, o capacitate industrială de război în expansiune și un arsenal de rachete și drone convenționale care, lansate simultan, ar putea face imposibilă orice apărare umană.

Ceea ce este dramatic nu este doar faptul că ambele tabere se pregătesc pentru război, ci că, pentru prima dată în istoria modernă, există scenarii viabile în care un atac masiv iranian cu zeci de mii de drone și peste 1000 de rachete hipersonice ar putea străpunge scuturile antirachetă israeliene. Într-un astfel de scenariu, reactorul nuclear de la Dimona, centrele de comandă, aeroporturile militare, rezervele de combustibil și infrastructura electrică ar deveni ținte prioritare, iar chiar și o interceptare de 60-70% din aceste atacuri ar însemna un dezastru. Radiații, contaminare, prăbușirea sistemelor de sănătate, de apă și alimentație, milioane de oameni refugiați în subsoluri și adăposturi, iar pe fondul acestui haos, un contraatac israelian care nu ar mai putea fi convențional.

Israelul, o țară cu mai puțin de 22.000 de kilometri pătrați, nu poate supraviețui unei lovituri masive asupra teritoriului său fără a riposta nuclear, iar un astfel de deznodământ ar transforma Orientul Mijlociu într-un teritoriu nelocuibil pentru generații. Ar fi suficientă distrugerea câtorva reactoare și utilizarea armelor atomice tactice pentru ca radiațiile să se propage în tot Levantul, afectând Iordania, Siria, Liban, Irak și chiar sudul Europei, cu efecte climatice și biologice imposibil de estimat pe termen lung.

Senator PEIA Ninel

Chestor al Senatului

Membru în Comisia pentru energie, infrastructură energetică și resurse minerale
Membru în Comisia pentru transporturi și infrastructură

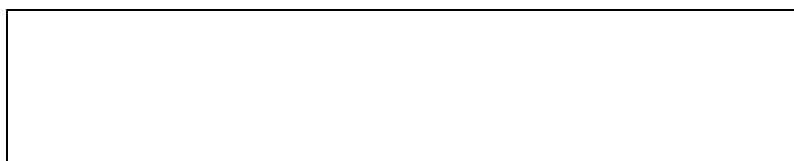
În acest context, chemările la diplomație nu mai sunt un lux al oamenilor de cancelarie sau al diplomaților de carieră. Sunt o necesitate de supraviețuire. Nu putem și nu trebuie să lăsăm logica armelor să decidă destinul unei regiuni și, implicit, al planetei. Nu există învingători într-un asemenea război. Există doar supraviețuitori mutilați de pierderi, cu orașe ruinate, culturi distruse, economii prăbușite și un Orient Mijlociu în care conflictele religioase și revanșardismul ar continua decenii la rând, generând valuri uriașe de refugiați, terorism și dezechilibru global.

Trebuie spus răspicat, scenariul unui atac simultan cu zeci de mii de drone, rachete și rachete hipersonice nu este science-fiction. Este în planurile ambelor părți. Iranul dispune de o industrie militară care a demonstrat deja capacitatea de a satura sistemele defensive israeliene, iar Israelul, chiar cu tehnologiile Arrow, David's Sling și Iron Dome, nu poate intercepta totul, mai ales când amenințarea vine simultan pe mai multe straturi, de la drone de joasă altitudine, până la rachete de croazieră și hipersonice. Faptul că până acum nu s-a produs acest dezastru se datorează doar echilibrului fragil de descurajare și diplomatie tacită.

Acum, mai mult ca niciodată, este timpul ca vocile rațiunii să se facă auzite. Să existe negocieri reale, oneste, mediate de state care înțeleg consecințele. Trebuie acceptată ideea că pacea imperfectă este preferabilă unui război perfect, că opiniile religioase, istorice și politice trebuie să conviețuiască în același spațiu, iar diferențele ireconciliabile să nu fie rezolvate prin arme. În caz contrar, vom deveni, în cel mai bun caz, martorii propriei prăbușiri.

Aceasta nu este doar o problemă a Orientului Mijlociu. Este problema umanității. De la București la Beijing, de la Washington la Moscova, lumea întreagă va fi afectată de prăbușirea ordinii în Levant. Se impune, deci, luciditate, responsabilitate și curajul de a opri spirala violenței înainte ca butonul ireversibil al distrugerii să fie apăsător. Istoria va judeca nu pe cei care au negociat pacea, ci pe cei care au refuzat să o încerce.

De aceea, îndemn pe toți liderii politici, religioși și militari ai momentului să nu se lase pradă dorinței de răzbunare, ci să privească dincolo de generația lor, înspre viitorul copiilor acestei lumi. Nu există apărare eficientă împotriva nebuniei. Dar există rațiune, iar câtă vreme mai există această scânteie, avem datoria să o păstrăm aprinsă.

Senator al României
Chestor al Senatului

Senator PEIA Ninel

Chestor al Senatului

Membru în Comisia pentru energie, infrastructură energetică și resurse minerale
Membru în Comisia pentru transporturi și infrastructură